

N:o 41.

Ank. till Riksd. kansli den 3 april 1906, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag i anledning af Sveriges anslutning till den internationella godstrafikkonventionen.

Genom proposition, n:o 54, af den 16 nästlidne februari, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

i anledning af Sveriges anslutning till den internationella godstrafikkonventionen.

Sedan vi för Sveriges del anslutit Oss till de uti Bern den 14 oktober 1890 afslutade internationella öfverenskommelser angående järnvägsgodstrafiken jämte de tilläggsöfverenskommelser, som ingåtts den 20 september 1893, den 16 juli 1895 och den 16 juni 1898, hvilka öfverenskommelser äro i gällande kraft, mellan följande stater, nämligen Tyska riket, Österrike, Ungern, Bosnien-Herzegovina, Belgien, Danmark, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Rumänien, Ryssland och Schweiz, hafve Vi, med Riksdagen, funnit godt i nåder förordna som följer.

Bih. till Riksd. Prot. 1906. 7 Saml. 36 Häft.

1 §.

I denna lag äro under benämningen den internationella godstrafikkonventionen sammanfattade samtliga den 14 oktober 1890 i Bern trädfade internationella öfverenskommelser angående järnvägsgodstrafiken, så ock ändringar eller tillägg, som skett eller kunna komma att ske i nämnda öfverenskommelser.

Med järnväg förstås i denna lag sådan järnväg inom eller utom riket, å hvilken bestämmelserna i den internationella godstrafikkonventionen hafva afseende.

2 §.

Äger innehafvare af utländsk järnväg hos innehafvare af svensk järnväg fordran, som grundar sig på bestämmelserna i den internationella godstrafikkonventionen, eller finnes här i riket rullande materiel, som hör till utländsk järnväg, må sådan fordran eller materiel ej utmätas eller beläggas med kvarstad, med mindre åtgärden sökes på grund af dom eller beslut af domstol i den stat, till hvilken den utländska järnvägen hör.

Hvad nu är stadgadt om rullande materiel gäller äfven all i sådan materiel befintlig, järnvägen tillhörig egendom.

3 §.

Har innehafvare af järnväg på grund af bestämmelserna i den internationella godstrafikkonventionen utgifvit skadestånd, och vill han söka sitt åter hos innehafvare af andra järnvägar, vare, där någon af sistnämnda järnvägar är belägen här i riket, berättigad att instämma samtliga svarande till den domstol, under hvilken den svenska järnvägens innehafvare lyder. Äro flera svarande, som lyda under olika domstolar här i riket, stämme käranden till den af dessa domstolar han helst vill. Mål, som sålunda anhängiggöres, skall i hela dess vidd genom en dom afgöras.

Ej må i annat fall än nu är sagdt tvist om anspråk, som grundas på konventionens bestämmelser, anhängiggöras här i riket mot innehafvare af utländsk järnväg.

4 §.

Utländsk domstols beslut, hvarigenom på grund af bestämmelserna i den internationella godstrafikkonventionen någon ålagts betalnings-skyldighet eller annan förpliktelse, må här i riket verkställas, sedan stadfästelse å beslutet här meddelats.

5 §.

Ansökan om stadfästelse, som i 4 § sägs, skall göras hos Svea hofrätt.

Ej må stadfästelse meddelas utan så är, att enligt de i den internationella godstrafikkonventionen stadgade grunder det tillkommit domstol i den stat, där beslutet meddelats, att målet upptaga, och att, enligt lagen i sagda stat, beslutet äger laga kraft och vid den tid, då ansökning om stadfästelse göres, fortfarande får därstädes verkställas.

6 §.

Hvad i denna lag är stadgadt skall ej utgöra hinder för tillämpning af förordningen om verkställighet af domar och utslag, meddelade af domstol i konungariket Danmark, den 15 juni 1861.

Konungen äger förordna, när denna lag skall träda i kraft så ock när den skall upphöra att gälla.

Såsom af ingressen till den föreslagna lagen äfvensom ofvanberörda statsrådsprotokoll framgår, afser förevarande proposition att åvägabringa de bestämmelser, innefattande ändring af och tillägg till hvad nu enligt allmänna lagen är gällande, hvilka ansetts erforderliga för Sveriges anslutning till de uti Bern den 14 oktober 1890 afslutade

internationella öfverkommelser angående järnvägsgodstrafiken jämte de tilläggsöfverenskommelser, som ingåtts den 20 september 1893, den 16 juli 1895 och den 16 juni 1898. Dessa öfverenskommelser, angående hvilkas innehåll utskottet tillåter sig hänvisa till propositionen, äro i gällande kraft mellan följande stater, nämligen Tyska riket, Österrike, Ungern, Bosnien—Herzegovina, Belgien, Danmark, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Rumänien, Ryssland och Schweiz.

Af de vid propositionen fogade protokoll inhämtas vidare, hurusom, efter det järnvägsstyrelsen gjort framställning angående Sveriges anslutning till berörda internationella öfverenskommelse angående godsbefordran å järnväg, inom justitiedepartementet utarbetats förslag till de lagbestämmelser, som en sådan anslutning skulle påkalla. Sedan detta förslag undergått grundlagsenlig granskning af högsta domstolen, hafva med anledning af anmärkningar, som därvid blifvit gjorda, vissa jämkningar i förslaget vidtagits.

Under erinran, att enskild järnvägsförvaltning uppenbarligen icke utan eget medgifvande bör åläggas biträda fördraget om internationell godstrafik, får utskottet, som icke funnit något att anmärka mot det framlagda lagförslaget, hemställa,

att ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 3 april 1906.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.

Herr *Widén* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.